

[Elisabeth Bruun Olesen]

sikre os via en tillæggsforsikring. Vi skal selv påtage os et ansvar for den arbejdsløshed, der er skabt af det kapitalistiske samfund. Vi skal vise vores vilje til at være medskyldige ved selv at sørge for at tillæggsforsikre os på helt privat basis, fuldkommen som når vi forsikrer os imod indbrud, brand og tyveri. Den, der ikke har råd til det – og det er jo nok dem, der ikke har ret meget, dem, der får en lav løn, dem, der har store boligudgifter og dyre daginstitutioner – ja, de må søreme også selv om det; når de ikke har kunnet tage ansvaret for sig selv, så må de nøjes med den lave grundydelse, som alle arbejdsløse for fremtiden skal spises af med.

Hånden på hjertet: fantasien behøver ikke at være oversprudlende for at forestille sig, at denne grundydelse næppe bliver reguleret i forhold til løn- og prisudviklingen, og at den i meget lang tid fremover allerhøjest vil være det, der er maksimal dagpengesats i dag, nemlig 335 kr. Vi kan så bruge erfaringerne fra de sidste år, hvor der har været stop for alle reguleringer. Den maksimale dagpengesats ville i dag faktisk have været oppe på næsten 390 kr., hvis den automatiske regulering ikke havde været suspenderet.

Den tillæggsforsikring, som vi altså på privat basis selv skal sørge for at tegne, skal dække større dele af den almindelige dagpengeordning, som statsministeren har udtrykt det så smukt. På mere jævnt og almindeligt og forståeligt dansk betyder det, at vi simpelt hen skal betale mere og mere selv. Det bliver dyrere og dyrere, forsikringspræmien bliver større og større. Der skal heller ikke megen fantasi til at forestille sig, at ethvert krav om en højere dagpengesats for fremtiden vil blive besvaret med én ting, nemlig: ja men sørg for pokker for at tillæggsforsikre jer, det er vejen frem.

Statsministerens åbningstale bekræftede også, at de radikales stolte flagskib, voksendannelsen og folkeoplysningen, nu stort set er degenereret og reduceret til en erstatning for jobtilbud nummer to. Et kort tvungent omskolingstilbud, guderne må vide til hvad og på hvilken dagpengesats.

Men for at komme lidt ned på jorden vil jeg godt spørge arbejdsministeren: hvad er det for nogle omskolingstilbud af kortere varighed, 6 måneder f.eks., der tænkes på, og som skal kunne sikre den arbejdsløse beskæftigelse? Hvis den arbejdsløse så ikke får be-

skæftigelse, skal vedkommende så ryge ud af dagpengeordningen og over på bistandshjælp?

Hermed er godterne i regeringens dagpengepose overhovedet ikke ædt op. Hæstrups fejlfindingsudvalg er fremkommet med nogle forslag. De skal sikre, at der ikke sker så mange fejludbetalinger i kasserne. Det er da ikke så slemt, vil alle sige, det kan vi da alle sammen være enige i. Nogle af forslagene er gode nok, men faktisk er nogle af dem ret katastrofale. Udvalget foreslår f.eks., at udbetalingen af supplerende dagpenge skal tidsbegrænses, f.eks. til 12 måneder. Det foreslår også, at deltidsforsikrede slet ikke skal kunne få supplerende dagpenge. Man foreslår også, at de supplerende dagpenge altid skal være på dimittendsatsen; det vil sige, at de dispensation, der i dag kan gives, skal væk. Det trækker i den forkerte retning. Det er ærlig talt lidt rystende at bemærke, at A-kassernes Samvirkes repræsentant i udvalget faktisk ikke har taget forbehold på det punkt. Betyder det, at socialdemokratiet er enig i, at de supplerende dagpenge skal gøres endnu dårligere, end de er i dag? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.

Regeringens dagpengereform skaber to vindere. Den ene er helt elementært forsikringsselskaberne, der tjener på det her. De vil tjene fedt på den tillæggsforsikring. Og regeringen vil ud over en økonomisk gevinst selvfølgelig også score en politisk gevinst, nemlig den politiske gevinst i form af en arbejderklasse, der bliver stadig mere svækket, så man senere beslutsomt kan slå ned dér, hvor man vil, nemlig fjerne A-kasserne fra fagforeningerne. Det har venstre sagt åbenlyst, og det har de radikale også sagt. Det er altså det, der venter os, det er perspektivet, og det er det, vi må kæmpe imod, for det betyder, at den organiserede arbejderklasse bliver svækket.

Nu skal alt det her ikke forstås, som om VS elsker den eksisterende A-kasselovgivning overhovedet. Det gør vi ikke. Medlemmerne synes, den er bureaukratisk og formynderisk, fuldkommen ligesom skattekontorerne og bistandskontorerne er det, og lovgivningen er så kringlet og kroget, og konsekvenserne er kontrollerende og undertrykkende. Derfor ønsker vi da også en forenkling. Forenkling er altid et gode. Vi vil have, at alle skal have fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, vi